

belirtiyor. Okul önlerinde yaşanan uygunsuz olayların, yaşadıkları olumsuz hayat şartları nedeni ile ruh sağlığı bozulan öğrenciler tarafından yapıldığını ve bunun çözüm yolunun ise güç kullanarak cezalandırmak olmadığını aile ile beraber hareket edilmesi gerektiğini söylüyor. Yukarda söylenilenlere paralel olarak da “Ailelere, çocuk dünyaya gelmeden önce eğitim vermek şart” diyor.

Şendil, babalar çocuk eğitiminde annenin yanına çekildiğinde işler düzeldi dese de anne çocuk ilişkisi ve anne yoksunluğu üzerine konuştuğumuz Psikolojik Danışman Mehmet Emin Bakır-demir “Annenin çocuk üzerindeki etkisi babaya ve diğer çevre faktörlerinde göre daha fazladır.” diyor. Ve anne çocuk ilişkisinin ilk döneminde ilgi, sevgi, dokunma ve korunma ihtiyaçlarının iyi temin edilmesinin bebeklerde daha sonraki dönemde güvenli veya güvensiz ilişkinin temelini oluşturduğunu söylüyor. Anne-

lerinden ayrı kalan çocuklarda ise anne yoksunluğu ve yuva hastalığı gibi hastalıkların görüldüğünü ve bu çocukların daha sonraki yaşlarda umursamaz, ilgisiz, çekingen, kuşkulu olduklarını ve duygusal zekâlarının da donuk olduğunu belirtiyor.

“Ailenin meyvesi, toplumun nüvesi temelinde çocuk ve aile nasıl olmalı?” sorumuza verilen cevaplarda Şendil’in anlattığı gibi belki çocuklarımızın en güvenli mekanları aileden ve toplumdan ayrı “koza” niteliği taşıyan yerler her çocuk için şimdilik mümkün değil. Ama Veli Köle’nin bahsettiği kendilerini yetiştirmiş ailelerin her türlü kötü şartlardan çocuklarının ruh ve beden sağlığını korumaya çalışmaları gerekir. Yine çocuğa ciddiyetin ve metanetin ulviyetini öğretmek, manevi duyguların lezzetini yaşatmak, akıl melekesini güçlendirmek de arzu edilen insan özelliklerini ortaya çıkartmak için gerekli olacaktır.

Son olarak uzmanlarımızla beraber ailenin tarifini yapmaya çalıştığımızda, bilgi ve tecrübe temelli, sevgi ile yoğrulan, karşılıklı dayanışma ile ayakta kalan, dışardan gelen kötülöklere karşı hep beraber akıllı bir çalışmanın yapıldığı, cennet yolculuğunun merkezi olarak karşımıza çıkıyor aile. Ve ortaya çıkan güzelliğın formülü: eve geldiğinde güzel bir yere girdiğini hisseden ÇOCUK, eşi yanına geldiğinde doğru insana kavuştuğunu bilen EBEVEYN, sevgi ve muhabbetle karşılanan ANNE, başka insanlara imrenmeye ihtiyaç duymayan BABA. 1

- 1 M. Çağatay ÖZDEMİR, “Toplumsal Değişme Karşısında Aile ve Okul”, Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, Bahar, 2007, s.5.

